



העקבות הנוצצות של מאיה

מאת הרשות להגנת הפרטיות

למאיה היה עולם שלם משלה. בחדר שלה
 היא הייתה פיראטית שמחפשת אוצרות,
 ציירת של דרקונים סגולים, ולפעמים סתם
 ילדה שאוהבת לרקוד מול המראה עם
 פיג'מה של דינוזאורים. היא הרגישה
 שהחדר שלה הוא המקום הכי בטוח
 בעולם, מקום שבו הסודות שלה נשמרים
 רק בשבילה.



יום אחד, בזמן שאכלו ארוחת ערב, אמא של מאיה, רוני, הוציאה את הטלפון שלה. "תראי מאיה, העליתי את התמונה שלך מהבוקר לרשת, זו שבה נרדמת בתוך הקערה של הקורנפלקס. כבר שלושים אנשים עשו 'לייק'!" אמרה אמא בחיוך רחב. "כולם חושבים שאת כל כך חמודה כשאת עייפה."



מאיה הרגישה שמשהו לא נעים מתפשט
לה בבטן. היא זכרה את הרגע ההוא – היא
הייתה נורא עייפה, והחלב נשפך לה על
החולצה. היא לא רצתה שכולם יראו אותה
ככה. "אבל אמא", לחשה מאיה, "לא שאלת
אותי אם אני רוצה שכולם יראו את
התמונה הזאת. זה מרגיש לי קצת...
חשוף."



למחרת בבית הספר, מאיה הרגישה כאילו
כולם מסתכלים עליה. היא חשבה על
המושג שלמדה בשיעור מחשבים: "טביעת
רגל דיגיטלית". המורה הסבירה שכל
תמונה או מידע שמעלים לרשת הם כמו
עקבה של בוך על שטיח לבן – קשה מאוד
לנקות אותה, והיא נשארת שם להרבה
מאוד זמן, לפעמים לנצח.



כשחזרה הביתה, מצאה את אבא שלה,
עידן, כשהוא מצלם סרטון של הכלב
שלהם, 'שוקו'. "היי מאיה! בואי תעמדי
ליד שוקו, אני רוצה להעלות סרטון שלכם
משחקים לקבוצה של השכונה," אמר אבא.
מאיה עצרה. "אבא, אתה יודע מה זה
'שיירנטינג'?" שאלה מאיה בקול רציני.



"שיירנטינג?" שאל אבא וחיך, "זה נשמע כמו שילוב של 'שיתוף' ו'הורות'". מאיה הנהנה. "בדיוק. זה כשמבוגרים משתפים עלינו המון דברים ברשת. המורה אמרה שזה יכול להביך אותנו עכשיו, או אפילו להפריע לנו כשנהיה גדולים. התמונות האלו בונות לי 'דמות' באינטרנט שאולי אני בכלל לא רוצה."



אמא רוני הצטרפה לשיחה. מאיה המשיכה:
"זה לא רק המבוכה. המורה אמרה
שכשמשתפים איפה אני נמצאת או באיזה
חוג אני, זה יכול להיות מסוכן כי אנשים
זרים יכולים לדעת עלי הכל. אני רוצה
להחליט בעצמי מה העולם יודע עלי. אני
רוצה לתת הסכמה."



"הסכמה?" שאלה אמא. "כן", ענתה מאיה.
 "כמו שאתם שואלים אם אני רוצה תוספת
 של סלט, אני רוצה שתשאלו אותי לפני
 שאתם מעלים תמונה שלי. הפרטיות שלי
 חשובה לי, גם אם אני רק בת שמונה. אני
 רוצה שהעקבות הדיגיטליות שלי יהיו
 כאלו שאני בחרתי להשאיר."



מאז אותו יום, בבית של מאיה יש חוק חדש: "חוק השאלה". לפני שמישהו לוחץ על כפתור ה'שיתוף', הוא שואל: "האם זה בסדר מבחינתך?". מאיה הרגישה שוב שהחדר שלה, והעולם שלה, הם מקומות בטוחים. היא המשיכה לצייר דרקונים ולרקוד בפיג'מה, בידיעה שהסודות המתוקים שלה נשארים בדיוק איפה שהם צריכים להיות – אצלה בלב.

